

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 202

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 23 martie 2017

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
21.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție	2		
312.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție	2		
★				
22.	— Lege pentru modificarea și completarea art. 5 din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor	3		
313.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea art. 5 din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor.....	3		
★				
318.	— Decret privind numirea în funcția de prim-adjunct al directorului Serviciului Român de Informații	4		
ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
22.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2013 privind unele măsuri pentru dezvoltarea și susținerea fermelor de familie și facilitarea accesului la finanțare al fermierilor, pentru completarea art. 51 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, precum și pentru reglementarea statutului dobânzilor încasate de gestionari din plasarea în depozite bancare sau titluri de stat a sumelor rămase la dispoziția acestora după închiderea schemelor de garantare finanțate din Programul Național de Dezvoltare Rurală 2007—2013, respectiv			
			Programul operațional pentru pescuit 2007—2013, și încheierea convențiilor cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale	4–7
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI				
294.	— Decizie privind numirea doamnei Gabriela Constantin în funcția de consilier la cabinet consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului			8
295.	— Decizie privind numirea domnului Cezar Stancu în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Cetățenie			8
296.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Ilie Răsvan Dumitru a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale			9
297.	— Decizie privind eliberarea domnului Cristian Vasile Bitea din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici			9
298.	— Decizie privind numirea domnului Cristian Vasile Bitea în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici			10
299.	— Decizie privind numirea unui reprezentant al Guvernului în calitate de membru al Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă			10
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE				
			Decizia nr. 8 din 20 februarie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 289/2002
privind perdelele forestiere de protecție**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 26 februarie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Perdelele forestiere de protecție a terenurilor agricole se înființează în zonele afectate frecvent de fenomene de secetă, viscole, inundații și alunecări de teren.”

2. La articolul 34, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Reprezentanții autorității publice centrale care răspunde de silvicultură vor elabora un raport anual privind activitățile de realizare a perdelelor forestiere de protecție a terenurilor agricole, care va fi prezentat comisiilor de specialitate din cele două Camere ale Parlamentului.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
NICOLAE-LIVIU DRAGNEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 21 martie 2017.
Nr. 21.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 20 martie 2017.
Nr. 312.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
pentru modificarea și completarea art. 5 din Legea
nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Articolul 5 din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 425 din 10 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Sunt interzise procurarea, deținerea, portul, utilizarea, testarea, evaluarea, importul, exportul și comercializarea de către persoane fizice sau juridice a următoarelor sisteme și dispozitive destinate armelor:”.

2. După alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Se exceptează de la prevederile alin. (2):

a) instituțiile publice cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale;

b) persoanele juridice care produc sistemele și dispozitivele prevăzute la alin. (2) destinate, exclusiv, pentru instituțiile publice cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale sau pentru transferul către un alt stat membru al Uniunii Europene ori exportul către un stat terț.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
NICOLAE-LIVIU DRAGNEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 21 martie 2017.
Nr. 22.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
art. 5 din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor
și al munițiilor

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României decretează:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea art. 5 din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 20 martie 2017.
Nr. 313.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind numirea în funcția de prim-adjunct al directorului
Serviciului Român de Informații**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 24 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea directorului Serviciului Român de Informații,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de brigadă cu o stea Ionescu *Marcel* Răzvan se numește în funcția de prim-adjunct al directorului Serviciului Român de Informații.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 23 martie 2017.
Nr. 318.

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
GUVERNUL ROMÂNIEI**ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ**

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2013 privind unele măsuri pentru dezvoltarea și susținerea fermelor de familie și facilitarea accesului la finanțare al fermierilor, pentru completarea art. 51 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, precum și pentru reglementarea statutului dobânzilor încasate de gestionari din plasarea în depozite bancare sau titluri de stat a sumelor rămase la dispoziția acestora după închiderea schemelor de garantare finanțate din Programul Național de Dezvoltare Rurală 2007—2013, respectiv Programul operațional pentru pescuit 2007—2013, și încheierea convențiilor cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale

Pentru realizarea obiectivului prevăzut în Programul de guvernare privind finanțarea fermierilor și stimularea utilizării mecanismului de garantare prevăzut a se derula pe seama fondurilor naționale de care dispune Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, se impun modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2013 privind unele măsuri pentru dezvoltarea și susținerea fermelor de familie și facilitarea accesului la finanțare al fermierilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 289/2013, cu modificările și completările ulterioare, prin:

a) eliminarea definiției fermei de familie, a reglementării exclusive a susținerii fermelor de familie și lărgirea accesului la măsurile promovate prin actul normativ și pentru alte categorii de beneficiari, respectiv finanțarea și garantarea pentru sectorul agricol și pentru acvacultură; modificarea definițiilor pentru achiziție de teren, microcredit, în vederea realizării obiectivelor de mai sus, precum și fluidizarea mecanismului de garantare;

b) diminuarea comisionului de garantare pentru beneficiarii în cazul cărora Comunicarea Comisiei nr. 2008/C155/02 prevede aplicarea unui comision de garantare de peste 2%, prin instituirea unei scheme de ajutor de stat în baza Orientărilor Uniunii Europene privind ajutoarele de stat în sectoarele agricol și forestier și în zonele rurale pentru perioada 2014—2020, 2014/C204/01, schemă care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, după primirea deciziei Comisiei Europene.

În același timp, pentru eficientizarea instrumentelor de garantare care vizează facilitarea accesului la creditele/liniile de credit pentru producție, acordate pe piața românească pentru sectorul agroalimentar, sunt necesare modificarea și completarea prevederilor cap. VIII din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, cu modificările și completările ulterioare, în sensul îmbunătățirii mecanismului de garantare practicat în prezent în vederea facilitării accesului la finanțare al beneficiarilor.

De asemenea, este necesară completarea reglementărilor privind sumele rămase la dispoziția fondurilor de garantare după închiderea schemelor de garantare finanțate din Programul Național de Dezvoltare Rurală 2007—2013, respectiv Programul operațional pentru pescuit 2007—2013, și încheierea convențiilor cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 640/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene nerambursabile aferente politicii agricole comune, politicii comune de pescuit și politicii maritime integrate la nivelul Uniunii Europene, precum și a fondurilor alocate de la bugetul de stat pentru perioada de programare 2014—2020 și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul garantării, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul garantării, în vederea reglementării statutului și destinației sumelor reprezentând dobânzi la sumele alocate pentru constituirea plafonului de garantare, plasate de fondurile de garantare la instituții financiare.

Urgența măsurilor prevăzute de prezentul act normativ este generată de specificul domeniului reglementat pentru campania agricolă de primăvară care este în plină desfășurare și pentru care fermierii au necesități urgente de finanțare.

Emiterea actului în alte condiții decât de urgență ar avea efecte nefavorabile pentru întregul an agricol 2017, cu efecte negative inclusiv în PIB.

De asemenea, măsurile preconizate vizează și reglementarea unei situații extraordinare generate, pe de o parte, de imposibilitatea achiziției de terenuri agricole în vederea extinderii exploatațiilor agricole, pentru modernizarea și eficientizarea acestora, situație care trenează de mult timp și poate provoca destabilizarea întregului sector agricol, iar, pe de altă parte, de imposibilitatea accesului la finanțarea producției agricole și a producției piscicole, pentru categoriile cele mai sensibile de beneficiari, care prin măsurile adoptate ar avea acces la finanțare și beneficiarii PNDR și POP, cu efecte favorabile în creșterea gradului de absorbție a fondurilor alocate României pentru agricultură, piscicultură și spațiul rural.

Implicațiile acestor măsuri pentru activitatea economică a localităților rurale sunt foarte importante, iar neaplicarea acestora este de natură să perpetueze tendința de pauperizare a populației din mediul rural ocupată în agricultură, să anuleze șansele de extindere a bazei de potențiali beneficiari ai fondurilor europene alocate pentru agricultură și dezvoltare rurală și astfel să compromită procesul de modernizare sustenabilă a agriculturii românești.

Prin aceste măsuri se reduce volumul informațiilor solicitate de fondurile de garantare instituțiilor finanțatoare pentru fermieri, se întărește caracterul garanției ca fiind expresă, necondiționată și irevocabilă, plătită în maximum 30 de zile de la executarea acesteia, cu efecte în scăderea costurilor operaționale ale finanțatorilor, a celor cu provizioanele de risc de credit și stimularea creditării acestora cu încadrarea în marja de 2 puncte procentuale.

Reducerea comisionului de garantare de 3,8% va asigura fermierilor accesul la credite cu costuri reduse în situația în care nu obțin finanțarea ca urmare a lipsei garanțiilor cerute de finanțator.

În același timp, având în vedere că, în baza prevederilor cap. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2013, aprobată cu modificări prin Legea nr. 289/2013, cu modificările și completările ulterioare, nu s-a acordat niciun microcredit din Fondul de microcreditare de la data intrării în vigoare a acestor prevederi și până în prezent, prin eliminarea cap. III din ordonanța de urgență nu se modifică obiectul de reglementare.

Ținând cont că aceste măsuri vizează interesul public și reprezintă o situație extraordinară și de urgență a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2013 privind unele măsuri pentru dezvoltarea și susținerea fermelor de familie și facilitarea accesului la finanțare al fermierilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 din 19 iunie 2013, aprobată cu modificări prin Legea nr. 289/2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:**

„ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind unele măsuri pentru dezvoltarea și facilitarea accesului la finanțare al fermierilor, al beneficiarilor PNDR 2014—2020 și POPAM 2014—2020, precum și pentru dezvoltarea afacerilor în domeniul producției vegetale, zootehnice și acvaculturii”

2. **Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Prezenta ordonanță de urgență reglementează cadrul juridic necesar pentru dezvoltarea și facilitarea accesului la finanțare al fermierilor, al beneficiarilor PNDR 2014—2020 și POPAM 2014—2020, precum și pentru dezvoltarea afacerilor în

domeniul producției vegetale, zootehnice și acvaculturii, creșterea producției destinate pieței interne și externe și a calității acesteia.”

3. **La articolul 2, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„b) *teren cu destinație agricolă* — definit potrivit prevederilor art. 2 lit. a) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;”

4. **La articolul 2, după litera b) se introduc trei noi litere, literele b¹)—b³), cu următorul cuprins:**

„b¹) *exploatație agricolă* — definită potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 37/2015 privind clasificarea fermelor și exploatațiilor agricole, cu modificările ulterioare;

b²) *exploatație de acvacultură* — exploatație al cărei obiect de activitate este acvacultura, așa cum este definită potrivit prevederilor art. 2 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 317/2009, cu modificările și completările ulterioare;

b³) *achiziție de teren cu destinație agricolă* — cumpărarea de teren cu destinație agricolă, cu excepția terenurilor aflate în proprietatea privată a statului și administrate de Agenția Domeniilor Statului, în vederea exploatarei, de către persoanele fizice sau juridice care dețin în folosință sau proprietate, în condițiile legii, o exploatare agricolă sau de acvacultură, conform declarațiilor Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, respectiv Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură, până la atingerea unui plafon cumulativ de maximum 250 ha în proprietate;”.

5. **La articolul 2, litera d) se abrogă.**

6. **La articolul 2, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„e) *fermier(i)* — persoane fizice sau juridice definite potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și producătorii din domeniul acvaculturii;”.

7. **Titlul capitolului II se modifică și va avea următorul cuprins:**

„CAPITOLUL II

Garantarea creditelor acordate de instituțiile finanțatoare pentru dezvoltarea și facilitarea accesului la finanțare al fermierilor, al beneficiarilor PNDR 2014—2020 și POPAM 2014—2020, precum și pentru dezvoltarea afacerilor în domeniul producției vegetale, zootehnice și acvaculturii

8. **Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 3. — (1) Procentul maxim de garantare și destinația creditelor pentru care se acordă garanții vor fi:

a) până la maximum 80% din valoarea creditelor acordate de către instituțiile finanțatoare pentru achiziția de terenuri cu destinație agricolă în condițiile art. 2 lit. b³). Diferența de garanții necesare pentru acoperirea integrală a creditului și a dobânzilor aferente primului an de creditare va fi asigurată la acordarea creditului de către împrumutați cu terenurile achiziționate și/sau alte bunuri aflate în proprietatea acestora sau a terților garanți;

b) până la maximum 80% din valoarea creditelor acordate de instituțiile finanțatoare fermierilor, pentru finanțarea producției agricole, finanțarea producției piscicole și a investițiilor în domeniul agricol și cel al acvaculturii, altele decât cele finanțate din PNDR 2014—2020 și POPAM 2014—2020;

c) până la maximum 80% din valoarea creditelor acordate de instituțiile finanțatoare beneficiarilor PNDR 2014—2020, respectiv POPAM 2014—2020, pentru finanțarea proiectelor de investiții sprijinite prin aceste programe.

(2) Anual, din Fondul pentru garantarea creditelor, constituit și reconstituit conform prevederilor Legii nr. 218/2005 privind stimularea absorbției fondurilor alocate României pentru agricultură, dezvoltare rurală, pescuit și afaceri maritime, gestionate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin instrumente financiare de garantare și creditare, precum și pentru susținerea obiectivelor naționale de politică agricolă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se alocă sumele necesare pentru destinațiile prevăzute la alin (1) lit. a) și b), iar din sumele prevăzute la art. 58 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene nerambursabile aferente politicii agricole comune, politicii comune de pescuit și politicii maritime integrate la nivelul Uniunii Europene, precum și a fondurilor alocate de la bugetul de stat pentru perioada de programare 2014—2020 și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul garantării, aprobată cu modificări și completări prin

Legea nr. 56/2016, se alocă sumele necesare pentru destinațiile prevăzute la alin. (1) lit. c).

(3) Sumele prevăzute la alin. (2) se alocă fondurilor de garantare pentru:

a) garantarea creditelor acordate beneficiarilor de către instituțiile finanțatoare, care au o valoare de până la 3 mil. EUR, denuminate în lei la cursul de schimb RON/EUR de la data acordării creditelor și cu o dobândă maximă la nivelul ROBOR/EURIBOR 6 luni plus o marjă de 2 puncte procentuale, prin emiterea de garanții exprese, irevocabile și necondiționate;

b) garantarea creditelor acordate beneficiarilor, în alte condiții decât cele prevăzute la lit. a), prin încheierea de către fondurile de garantare cu instituțiile finanțatoare de contracte de garantare.

(4) Sumele alocate vor fi utilizate de fondurile de garantare pentru acordarea de garanții, precum și pentru plata, după caz, a valorii/soldului garanției.

(5) Pentru garanțiile emise pe seama sumelor prevăzute la alin. (3) lit. a), plata valorii/soldului garanției se va efectua numai în cazul în care instituția finanțatoare prezintă fondului de garantare documente din care să rezulte că a fost declarat exigibil creditul, au fost inițiate procedurile judiciare împotriva debitorilor și terților garanți și că, pentru garanțiile prevăzute în contractul de credit, fondul de garantare are calitatea de cocreditor. În cazul contractelor de garantare încheiate pe seama sumelor prevăzute la alin. (3) lit. b), plata valorii/soldului garanției se va face pe baza documentelor din care să rezulte dacă au fost respectate prevederile din contractele de garantare încheiate cu instituțiile finanțatoare.

(6) Acordarea garanției solicitate de instituția finanțatoare are la bază respectarea prevederilor prezentului articol, a art. 4 și a normelor de lucru pentru aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, aprobate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și care vor face parte integrantă din convențiile încheiate conform prevederilor art. 6 alin. (1).

(7) În funcție de tipul entității juridice, după caz, acționarii/asociații/administratorii/reprezentanții legali ai beneficiarilor, în calitate de persoane fizice, vor încheia cu instituția finanțatoare contracte de fideiuziune, care sunt titluri executorii conform legii.”

9. **La articolul 4, literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„c) beneficiarii plătesc anual un comision de garantare stabilit conform prevederilor Comunicării Comisiei cu privire la aplicarea art. 87 și 88 din Tratatul CE privind ajutoarele de stat sub formă de garanții, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 2008/C155/02;

d) pentru beneficiarii pentru care Comunicarea Comisiei 2008/C155/02 prevede aplicarea unui comision de garantare de peste 2% se va institui o schemă de ajutor de stat în baza Orientărilor Uniunii Europene privind ajutoarele de stat în sectoarele agricol și forestier și în zonele rurale pentru perioada 2014—2020, 2014/C204/01, schemă care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, după primirea deciziei Comisiei Europene;”.

10. **La articolul 4, după litera d) se introduc două noi litere, literele e) și f), cu următorul cuprins:**

„e) schema prevăzută la lit. d) nu se aplică în cazul garanțiilor acordate beneficiarilor PNDR 2014—2020 și POPAM 2014—2020 pentru obiectivele de investiții finanțate prin aceste programe. Până la aprobarea schemei de ajutor de stat, se aplică prevederile lit. c);

f) pentru evaluarea criteriului privind «firmă aflată în dificultate», se va utiliza definiția prevăzută în reglementările europene în domeniul ajutorului de stat, respectiv următoarele documente: certificatul constatator eliberat de oficiile registrului

comerțului de pe lângă tribunale sau de Oficiul Național al Registrului Comerțului, în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, situațiile financiare anuale aferente ultimului exercițiu financiar încheiat.”

11. La articolul 6, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Sumele prevăzute în convențiile încheiate între Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și fondurile de garantare, precum și cele de la art. 3 alin. (1) se vor pune la dispoziția acestora pe măsura utilizării.

.....
(3) În scopul prevăzut la art. 3 alin. (2) și (3), pot fi utilizate de către fondurile de garantare sumele existente la dispoziția acestora și care se disponibilizează ca urmare a finalizării garanțiilor acordate beneficiarilor SAPARD în baza Legii nr. 218/2005, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

12. La articolul 6, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) În scopul prevăzut la art. 3 alin. (1) lit. c), fondurile de garantare utilizează sumele disponibilizate din schemele de garantare aferente PNDR 2007—2013 și POP 2007—2013, restituite Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale în baza art. 58 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 56/2016.

(5) Dobânzile virate de gestionari aferente acestor sume vor fi utilizate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale conform prevederilor art. 8, precum și pentru acoperirea plăților efectuate de aceștia, pentru garanțiile acordate și executate de instituțiile finanțatoare în baza legislației în vigoare în domeniul garantării.”

13. Capitolul III — Fondul pentru creditarea fermelor de familie se abrogă.

Art. II. — Contractele de garantare aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se finalizează conform prevederilor legale în vigoare la data încheierii acestora.

Art. III. — La articolul 51 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 9 noiembrie 2009, cu modificările și

completările ulterioare, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În funcție de tipul entității juridice, după caz, acționarilor/asociațiilor/administratorilor/reprezentanților legali ai beneficiarilor, în calitate de persoane fizice, vor încheia cu instituția finanțatoare contracte de fidejusiune, care sunt titluri executorii, conform legii.”

Art. IV. — Dobânzile încasate de gestionari din plasarea în depozite bancare sau titluri de stat a sumelor rămase la dispoziția acestora după închiderea schemelor de garantare finanțate din Programul Național de Dezvoltare Rurală 2007—2013, respectiv Programul operațional pentru pescuit 2007—2013, și încheierea convențiilor cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 640/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene nerambursabile aferente politicii agricole comune, politicii comune de pescuit și politicii maritime integrate la nivelul Uniunii Europene, precum și a fondurilor de la bugetul de stat pentru perioada de programare 2014—2020 și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul garantării, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul garantării vor fi venituri neimpozabile ale acestora și se vor înregistra în contabilitate ca venituri ale schemelor de garantare.”

Art. V. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prin hotărâre a Guvernului se vor modifica și completa, în mod corespunzător, Hotărârea Guvernului nr. 682/2013 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2013 privind unele măsuri pentru dezvoltarea și susținerea fermelor de familie și facilitarea accesului la finanțare al fermierilor, cu modificările ulterioare, și Hotărârea Guvernului nr. 1.619/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a dispozițiilor cap. VIII „Măsuri pentru facilitarea accesului la finanțarea acordată beneficiarilor din sectorul agricol și alimentar” din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,

Sevil Shhaideh

Ministrul delegat pentru fonduri europene,

Rovana Plumb

Ministrul finanțelor publice,

Viorel Ștefan

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleșcanu

p. Ministrul delegat pentru afaceri europene,

Bogdan Mănoiu,

secretar de stat

București, 16 martie 2017.

Nr. 22.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea doamnei Gabriela Constantin în funcția
de consilier la cabinet consilier de stat
în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului**

Având în vedere prevederile art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 15 lit. c), art. 19 și al art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Gabriela Constantin se numește în funcția de consilier la cabinet consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioac

București, 23 martie 2017.

Nr. 294.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Cezar Stancu în funcția
de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
al Autorității Naționale pentru Cetățenie**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2010 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Cetățenie, aprobată cu modificări prin Legea nr. 112/2010, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cezar Stancu se numește în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Cetățenie, pentru un mandat cu durata de 4 ani.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioac

București, 23 martie 2017.

Nr. 295.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către domnul Ilie Răsvan Dumitru a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici
de secretar general al Ministerului Comunicațiilor
și Societății Informaționale**

Având în vedere propunerea Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, formulată prin Adresa nr. 1.034 din 17 februarie 2017, precum și Avizul favorabil nr. 11.124/2017 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici pentru exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Ilie-Răsvan Dumitru a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ilie Răsvan Dumitru exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai BusuiocBucurești, 23 martie 2017.
Nr. 296.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Cristian Vasile Bitea din funcția
de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici**

Având în vedere propunerea viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 21 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.000/2006 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cristian Vasile Bitea se eliberează din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai BusuiocBucurești, 23 martie 2017.
Nr. 297.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Cristian Vasile Bitea în funcția
de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici**

Având în vedere propunerea viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 21 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.000/2006 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cristian Vasile Bitea se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai BusuiocBucurești, 23 martie 2017.
Nr. 298.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea unui reprezentant al Guvernului în calitatea
de membru al Consiliului de administrație al Agenției
Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă**

Având în vedere Adresa Ministerului Muncii și Justiției Sociale nr. 282/LOV din 17 martie 2017, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/2.076 din 20 martie 2017, prin care se propune numirea unui reprezentant al Guvernului în calitatea de membru al Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 12 alin. (1) lit. a), al art. 13 alin. (1) și al art. 13¹ alin. (1) din Legea nr. 202/2006 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Liviu Narcis Pîrvu, consilier la cabinetul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, se numește în calitatea de membru al Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, reprezentant al Guvernului, pentru un mandat de 4 ani.

Art. 2. — Decizia prim-ministrului nr. 69/2011 privind numirea în calitatea de membri ai Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă a unor reprezentanți ai Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 22 iunie 2011, cu modificările ulterioare, se modifică în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai BusuiocBucurești, 23 martie 2017.
Nr. 299.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 8

din 20 februarie 2017

Dosar nr. 3.285/1/2016

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile
Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Carmen Georgeta Negrilă	— judecător la Secția I civilă
Cristina Petronela Văleanu	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Raluca Moglan	— judecător la Secția I civilă
Mirela Politeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Constantin Brânzan	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Ileana Izabela Dolache	— judecător la Secția a II-a civilă
Lucia Paulina Brehar	— judecător la Secția a II-a civilă
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Decebal Constantin Vlad	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Ion	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul Î.C.C.J.*).

Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă Aurel Segărceanu, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul Î.C.C.J.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 152/119/2016, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile referitoare la următoarea chestiune de drept:

„Dispozițiile art. 5 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014), se interpretează sau nu în sensul că se aplică persoanelor care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 284/2010)?”

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar au fost depuse jurisprudența în materie și opiniile judecătorilor din cadrul instanțelor de judecată, precum și răspunsul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în sensul că nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii în problema de drept care formează obiectul sesizării; se arată, de asemenea, că a fost depus la dosar raportul întocmit de judecătorii-raportori, acesta fiind comunicat — potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă — părților, care nu și-au exprimat punctul de vedere.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul sesizării

1. Titularul sesizării este Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal, investită cu soluționarea recursului declarat de pârâta D.S.V.S.A.C. împotriva Sentinței civile nr. 309 din 24 martie 2016, pronunțată de Tribunalul Covasna.

2. Autorul sesizării este legitimat procesual activ, în conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, fiind o curte de apel care judecă în ultima instanță un litigiu având ca obiect refuzul nejustificat al unei autorități publice de emitere a unui act administrativ care să includă în indemnizația de încadrare brută a unui funcționar public drepturile salariale cuvenite pentru titlul științific de doctor, obținut după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 284/2010.

II. Obiectul și temeiul juridic al sesizării

3. Prin Încheierea din 28 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 152/119/2016, Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat, în temeiul dispozițiilor art. 519—520 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri pentru dezlegarea chestiunii de drept sus-menționate.

III. Expunerea succintă a procesului

4. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Covasna, reclamanta L.T.M., în calitate de funcționar public, a solicitat, în contradictoriu cu pârâta D.S.V.S.A.C., includerea în indemnizația sa de încadrare brută a drepturilor salariale reprezentând echivalentul sporului de 15% din salariul de bază pentru titlul științific de doctor și actualizarea sumelor cu indicele de inflație.

5. Tribunalul Covasna a admis acțiunea și a obligat autoritatea pârâtă să includă, începând cu luna aprilie 2015, în indemnizația de încadrare brută a reclamantei drepturile salariale reprezentând sporul de 15% din salariul de bază pentru titlul științific de doctor și să plătească sumele actualizate cu indicele de inflație, de la 9 aprilie 2015 la data plății efective.

6. Prima instanță a reținut, în esență, că, până la aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 prin Legea nr. 71/2015, personalul care a obținut titlul științific de doctor după anul 2009 nu a beneficiat de o majorare a salariului de bază în mod similar cu persoanele care au deținut titlul științific de doctor anterior anului 2010; s-a apreciat însă că ulterior au devenit aplicabile prevederile art. 5 alin. (1)¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, pretențiile reclamantei dovedindu-se a fi fondate.

7. Împotriva hotărârii primei instanțe a declarat recurs pârâta D.S.V.S.A.C., criticând-o pentru nelegalitate, în temeiul art. 488 pct. 8 din Codul de procedură civilă, și solicitând casarea hotărârii de fond și respingerea acțiunii; recurenta-pârâtă a criticat, ca nelegală, interpretarea dată de instanța de fond dispozițiilor art. 5 alin. (1)¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014.

IV. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014

„Art. 5. — (1) În anul 2015, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.

(1)¹ *Prin nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare se înțelege același cuantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovat îndeplinește aceleași condiții de studii — medii, superioare, postuniversitare, doctorale —, de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării.”*

V. Motivele reținute de titularul sesizării, care susțin admisibilitatea procedurii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă

9. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea este admisibilă, întrucât de dezlegarea problemei în discuție depinde soluționarea litigiului, chestiunea de drept ce constituie obiectul sesizării este nouă, asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a mai statuat și nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

VI. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

10. Intimata-reclamantă a apreciat că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, întrucât dispozițiile legale vizate sunt clare și nu lasă loc de interpretări, finalitatea acestora fiind înlăturarea discriminării între posesorii titlului științific de doctor, dobândit înainte și după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare (Legea-cadru nr. 330/2009).

11. Recurenta-pârâtă nu și-a exprimat punctul de vedere.

VII. Punctul de vedere al completului de judecată care a sesizat instanța supremă cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

12. Completul de judecată care a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție nu și-a exprimat punctul de vedere referitor la problema de drept supusă dezlegării, motivând că aceasta ar echivala cu o antepronunțare.

VIII. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

13. Prin Adresa nr. 1.832/C/3.765/III-5/2016 din 18 noiembrie 2016, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției Judiciare — Serviciul Judiciar Civil nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării.

IX. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

A) Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a pronunțat Decizia nr. 21 din 21 noiembrie 2016¹, prin care s-a stabilit că „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 30 alin. (6) și art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea nr. 330/2009, art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 și art. 8 din anexa nr. 5 a Legii nr. 63/2011, au dreptul la sume compensatorii persoanele care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009”.

B) Curțile de apel și tribunalele

14. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, majoritatea curților de apel au comunicat jurisprudență și/sau puncte de vedere cu privire la chestiunea de drept ce face obiectul sesizării.

15. Din analiza jurisprudenței și a punctelor de vedere transmise de instanțele de judecată se desprinde concluzia că acestea sunt unanime cu privire la soluționarea chestiunii de drept în discuție, practica judiciară fiind semnificativă și unitară în sensul că prin Legea nr. 71/2015 s-a creat posibilitatea ca personalul care a fost încadrat după anul 2009, care a obținut titlul științific de doctor, să beneficieze de același nivel al salariului de bază de care a beneficiat personalul încadrat pe aceeași funcție/grad/treaptă și gradație și care a deținut titlul științific de doctor anterior anului 2010; s-a apreciat că, în contextul în care prevederile art. 5 alin. (1)¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 nu s-ar aplica persoanelor care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 284/2010, s-ar crea o discriminare salarială, fiind evident faptul că în aplicarea dispozițiilor legale ce formează obiectul analizei nu prezintă interes momentul dobândirii titlului de doctor, ci doar deținerea sau nu de către salariat a studiilor doctorale, urmând ca acordarea drepturilor convenite să fie efectuată de la momentul recunoașterii beneficiului prin lege.

16. S-a apreciat că prin art. 5 alin. (1)¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 legiuitorul a urmărit înlăturarea inechității în salarizare, respectiv a discriminării între personalul din instituțiile și autoritățile publice, salariat din fonduri publice, care a beneficiat de sporul de doctorat până la 31 decembrie 2009 și căruia mai apoi, ca efect al Legii-cadru nr. 330/2009, i s-a acordat ulterior o compensație cu caracter tranzitoriu în contul acestui spor, după care acest spor i-a fost inclus în salariul de bază, și personalul care a obținut titlul științific de doctor ulterior anului 2009 și care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, fără a beneficia însă de o recunoaștere reflectată în drepturile salariale a acestui spor, ce fusese abrogat, de altfel.

17. Or, în contextul în care autoritatea legiuitoare a înțeles să aprobe cu modificări Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, prin Legea nr. 71/2015, în scopul eliminării

¹ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.002 din 13 decembrie 2016.

discriminărilor existente între persoane care ocupă aceleași funcții, în aceleași condiții de studii și vechime, este greu de susținut și mai mult decât discutabil că eliminarea unor atare discriminări a avut în vedere doar anumite categorii de salariați și nu toți destinatarii actului normativ în discuție, aflați în aceeași situație, respectiv cei care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație. Așa fiind, dacă corespunde realității împrejurarea că, într-adevăr, până la 09 aprilie 2015 nu exista temei legal pentru acordarea sporului aferent titlului științific de doctor, sporul în discuție fiind abrogat, deci inaplicabil celor care dobândeau titlul după anul 2009, începând cu data menționată, prin intervenția Legii nr. 71/2015, acest spor urmează a fi avut în vedere și valorificat la stabilirea aceluiași nivel de salarizare în plată pentru funcții similare, nivel aplicabil salariaților cu aceeași funcție, în care au fost incluse, după 31 decembrie 2009, sumele aferente sporurilor de care au beneficiat anterior acestei date.

18. În acest sens, s-au pronunțat următoarele instanțe: Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a I civilă (Decizia nr. 1.231 din 27 septembrie 2016); Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal (Decizia nr. 1.398 din 10 martie 2016 și Decizia nr. 447 din 11 februarie 2016); Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale (Sentința nr. 5.960 din 9 iunie 2016); Tribunalul Călărași — Secția civilă (Sentința nr. 366 din 28 aprilie 2015, Sentința nr. 928 din 15 octombrie 2014); Tribunalul Giurgiu — Secția civilă (Sentința nr. 57 din 18 februarie 2016); Tribunalul Sălaj — Secția civilă (Sentința nr. 895 din 24 iunie 2016); Curtea de Apel Cluj — Secția a I civilă (Decizia nr. 1.700/A din 5 iulie 2016); Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal (Decizia nr. 489/CA din 15 iunie 2016); Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal (Sentința nr. 28 din 13 ianuarie 2016, Sentința nr. 2.868 din 12 octombrie 2016); Tribunalul Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal (Sentința nr. 138 din 29 ianuarie 2016); Tribunalul Olt — Secția a I civilă (Sentința nr. 503 din 15 septembrie 2016); Curtea de Apel Galați — Secția pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale (Decizia nr. 664 din 13 octombrie 2016); Tribunalul Iași — Secția I civilă (Sentința nr. 499 din 17 martie 2016); Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal (Decizia nr. 944 din 11 octombrie 2016, Decizia nr. 903 din 5 octombrie 2016 și Decizia nr. 829 din 21 septembrie 2016); Tribunalul Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal (Sentința nr. 931/CA din 12 mai 2016, rămasă definitivă prin Decizia nr. 2.495 din 16 noiembrie 2016 a Curții de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal); Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă (Decizia nr. 1.782 din 20 septembrie 2016); Tribunalul Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal (Sentința nr. 1.091 din 22 septembrie 2016); Curtea de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal (Decizia nr. 434 din 23 februarie 2016 și Decizia nr. 720 din 10 martie 2016).

X. Jurisprudența Curții Constituționale

19. Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra dispozițiilor art. 5 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, prin Decizia nr. 201 din 7 aprilie 2016¹, respingând, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate analizată.

XI. Jurisprudența C.E.D.O. și a C.J.U.E.

20. În jurisprudența instanțelor europene nu au fost identificate hotărâri relevante cu privire la problema de drept a cărei dezlegare se solicită.

XII. Raportul asupra chestiunii de drept

21. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 519 din același cod, pentru declanșarea mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile; judecătorii-raportori au apreciat că nu sunt îndeplinite condiția existenței unei veritabile chestiuni de drept, care să necesite intervenția instanței supreme în vederea lămuririi, și condiția noutății chestiunii de drept a cărei dezlegare se solicită, întrucât problema de drept invocată și-a clarificat înțelesul în practica judiciară, așa cum rezultă din jurisprudența instanțelor naționale, care au stabilit în unanimitate aceeași interpretare a dispozițiilor legale supuse interpretării.

XIII. Înalta Curte de Casație și Justiție

22. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, instanța supremă constată că sesizarea nu întrunește cerințele legale, atât cele privind regularitatea formulării acesteia, cât și cele privind admisibilitatea mecanismului procedural în discuție, prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

A) Cu privire la neregularitatea actului de sesizare se reține că, potrivit art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților”.

23. Rezultă că, sub aspectul regularității sesizării, art. 520 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă impune ca actul de sesizare al Înaltei Curți de Casație și Justiție să îndeplinească anumite exigențe de ordin structural, respectiv să cuprindă motivele care susțin admisibilitatea sesizării, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, punctul de vedere al completului, prin care să se argumenteze în concret necesitatea declanșării mecanismului de unificare a jurisprudenței pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și punctul de vedere al părților.

24. Așa cum s-a arătat deja în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă (Decizia nr. 16 din 23 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 5 octombrie 2016), rațiunea instituirii acestor condiții formale ale actului de sesizare constă în asigurarea scopului pentru care a fost instituit acest nou mecanism procedural, respectiv uniformizarea jurisprudenței și asigurarea predictibilității acesteia, fără ca prin acest mecanism procedural să se determine suspendarea nejustificată a judecării unei cauze, printr-o interpretare arbitrară a necesității declanșării sale de către instanța de judecată, cu consecința prelungirii duratei procedurii judiciare și afectării art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, care instituie și protejează dreptul la un proces echitabil, cu garanția sa esențială constând în soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

25. Doctrina în materie a considerat procedura sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile ca fiind o procedură *sui-generis* care se circumscrie unui incident procedural ivit în cursul procesului, al cărui obiect îl constituie o chestiune (problemă) de drept de care depinde soluționarea pe fond a cauzei.

26. Referitor la consecința absenței din încheierea de sesizare a elementelor esențiale pentru soluționarea chestiunii prealabile, în lipsa reglementării, printr-o normă expresă, a soluțiilor posibile într-o asemenea ipoteză, s-a apreciat că instanța de trimitere a unei întrebări prealabile ar trebui să fie preocupată nu doar de a primi un răspuns îndoielilor sale cu privire la un text legal, ci chiar de a realiza, prealabil acestei trimiteri, un examen riguros al îndeplinirii condițiilor impuse de textul art. 519 din Codul de procedură civilă și o interpretare

¹ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 din 29 iunie 2016.

proprie a textului normativ supus dezbaterii, ce urmează a fi reflectat în punctul de vedere al completului, astfel cum este acesta reglementat în dispozițiile art. 520 din Codul de procedură civilă.

27. Numai în această manieră și cu respectarea strictă a dispozițiilor procedurale în materie, instanța de judecată, care impune în mod uzual o anumită disciplină procesuală părților, ar putea demonstra că respectă ea însăși, atunci când legea impune în mod expres, o asemenea disciplină procesuală necesară.

28. Or, examinând sesizarea formulată de către Curtea de Apel Brașov, se constată că în cuprinsul acesteia nu se regăsesc motivele care susțin admisibilitatea sesizării și punctul de vedere al completului de judecată investit cu soluționarea cauzei deduse judecării asupra îndeplinirii condițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, condiție impusă, în mod expres, de dispozițiile art. 520 alin. (1) teza a II-a din același cod.

29. În încheierea de sesizare nu sunt prezentate aspectele referitoare la problematica de interpretare și/sau aplicare a textului legal supus analizei, interpretările posibile sau criteriile/elementele care ar putea conduce, eventual, la o neaplicare a normei legale și nici cele referitoare la dificultatea interpretării/aplicării acestei norme, raportat la datele concrete ale litigiului.

30. În acest context, s-a apreciat că este oportună, cel puțin pentru rațiuni de analogie, menționarea jurisprudenței instanței de contencios constituțional cu privire la nemotivarea sesizărilor de neconstituționalitate. Astfel, în mod constant, aceasta a stabilit că sesizările de neconstituționalitate adresate Curții Constituționale fără a fi motivate trebuie respinse ca inadmisibile, în considerarea dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare, potrivit cărora: „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”, Curtea Constituțională neputându-se substitui subiectelor îndreptățite să o sesizeze, întrucât ar exercita un control din oficiu, ceea ce este contrar sistemului nostru constituțional, și neputând formula critici la care, ulterior, să și răspundă.

31. În aceeași ordine de idei, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă (Decizia nr. 20 din 22 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 5 august 2015, Decizia nr. 31 din 19 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 918 din 11 decembrie 2015), s-a sancționat, sub aspectul admisibilității, neregăsirea în încheierea de sesizare a punctului de vedere al completului de judecată investit cu soluționarea cauzei asupra condițiilor prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, cerință impusă prin dispozițiile art. 520 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă.

32. În virtutea acestor argumente și urmând aceeași linie jurisprudențială, se apreciază că încheierea care nu cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării și punctul de vedere al completului asupra chestiunii de drept nu îndeplinește condițiile unui act de sesizare legal întocmit și, deci, nu ar putea declanșa o examinare pe fond a problemei de drept supuse dezbaterii în cadrul mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile.

B) Referitor la admisibilitatea sesizării pentru declanșarea procedurii în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, se constată că pentru declanșarea acestei proceduri legiuitorul a instituit, prin art. 519 din Codul de procedură civilă, o serie de condiții care trebuie să fie întrunite cumulativ, după cum urmează:

— existența unei cauze aflate în curs de judecată;

— instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;

— cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

— soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;

— chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;

— chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

33. Se constată că primele trei condiții sunt îndeplinite, întrucât Curtea de Apel Brașov, legal investită cu soluționarea unui recurs împotriva unei sentințe pronunțate de Tribunalul Covasna, urmează să pronunțe o hotărâre judecătorească definitivă, potrivit dispozițiilor art. 634 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă.

34. Este îndeplinită, de asemenea, condiția de admisibilitate privind existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, întrucât prin motivele de recurs se susține, în esență, greșita interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 5 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, care fac obiectul sesizării.

35. În ceea ce privește cerința noutății chestiunii de drept (cerință distinctă de cea care impune ca asupra respectivei chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și ca aceasta să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii), se constată că, așa cum Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat în jurisprudența sa anterioară (Decizia nr. 1 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 aprilie 2014; Decizia nr. 3 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014; Decizia nr. 4 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014; Decizia nr. 6 din 23 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014; Decizia nr. 13 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 13 iulie 2015), în lipsa unei definiții a „noutății” chestiunii de drept și a unor criterii de determinare a acesteia, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, rămâne atributul instanței supreme, sesizată cu pronunțarea unei hotărâri prealabile, să hotărască dacă problema de drept a cărei dezlegare se solicită este nouă.

36. Noutatea unei chestiuni de drept poate fi generată nu numai de o reglementare nou-intrată în vigoare, ci și de una veche, cu condiția, însă, ca instanța să fie chemată să se pronunțe asupra respectivei probleme de drept pentru prima dată.

37. Prin urmare, caracterul de noutate se pierde, pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări adecvate, concretizată într-o practică judiciară consacrată, iar opiniile jurisprudențiale izolate sau cele pur subiective nu pot constitui temei declanșator al mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile.

38. Din această perspectivă, în cazul dispozițiilor legale supuse interpretării prin sesizarea analizată, cerința noutății chestiunii de drept nu este îndeplinită, pentru că, din studiarea jurisprudenței puse la dispoziție de instanțele naționale, rezultă că, la nivelul curților de apel din întreaga țară au fost pronunțate un număr important de hotărâri definitive prin care s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014. În cuprinsul tuturor acestor hotărâri, curțile de apel au apreciat că beneficiază de dispozițiile menționate și salariații din sectorul public care au dobândit titlul științific de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 284/2010.

39. Ca urmare, chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită și-a clarificat înțelesul în practica judiciară, curțile de apel stabilind în unanimitate aceeași interpretare a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ceea ce înseamnă că această problemă de drept nu este aptă de a crea practică judiciară neunitară.

40. Totodată, deși nu este menționată *expressis verbis* ca o condiție de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, este necesar ca sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție să aibă drept obiect o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită și care prezintă o dificultate suficient de mare, ce reclamă intervenția instanței supreme, în scopul înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății.

41. Or, textul legal care face obiectul sesizării este clar, iar instanța de trimitere, deși a apreciat că se impune accesarea mecanismului procedural al întrebării prealabile pentru lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, întrucât textul ar comporta interpretări diferite, nu le-a făcut cunoscute și nu a prezentat care ar fi dificultățile de interpretare sau sensurile diferite ce s-ar putea da în aplicarea normei legale în discuție, așa cum s-a arătat mai sus, la lit. A), în cadrul analizării aspectului privind neregularitatea actului de sesizare.

42. Este de menționat că, spre deosebire de legislația franceză, care prevede expres condiția dificultății serioase, veritabile și pe cea a interesului pentru un număr mare de cazuri, pentru sesizarea instanței supreme, legislația internă lasă o

46. În considerarea argumentelor expuse, constatându-se neregularitatea actului de sesizare și neîndeplinirea, în mod cumulativ, a condițiilor de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 521 alin. (1) din același cod,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 152/119/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dispozițiile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează sau nu în sensul că se aplică persoanelor care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, cu modificările și completările ulterioare?”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 20 februarie 2017.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Aurel Segărceanu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

